

Jsou zbraně, které se staly legendami, přestože vlastně nikdy nebyly reálně zavedeny

Kulometná pistole

VZOR 38

MC

do výzbroje a bylo vyrobeno jen několik exemplářů.

Možná se staly legendami právě proto – kdyby jich bylo vyrobeno víc, ukázaly by se jejich slabiny a legenda by byla fuč. Mezi tyto legendy docela jistě patří také kulometná pistole (v moderní terminologii samopal) vzor 38, která vznikala v úzké souvislosti s přípravami ČSR na obranu proti rozpínavosti nacistického Německa. Neměla čas na to, aby se osvědčila nebo neosvědčila v praxi, ale přesto je mezi českými milovníky zbraní populární. Ostatně samopalů v ráži 9 mm Browning krátký zase tak mnoho nevzniklo.

Historie

Požadavek na vývoj automatické zbraně malé balistické výkonnosti, jak ji Vojenský technický a letecký ústav (VTLÚ) označil, poprvé zazněl na poradě v březnu 1935. Konstrukteři České zbrojovky ve Strakonici, zejména však František Myška, začali studovat nejrůznější konstrukce tehdy již existujících samopalů. Po pravdě jich bylo dost, ale armády až na výjimky v období mezi světovými válkami s jejich zaváděním do výzbroje příliš nespěchaly. Dnes používaný termín samopal

se však ještě tehdy v naší odborné terminologii nepoužíval a nový typ zbraně byl označován jako kulometná pistole, což vycházelo z německého označení Maschinenpistole (strojná pistole), podobně jako se kdysi, před první světovou válkou, říkalo kulometům strojní puška (Maschinengewehr).

V průběhu dalších dvou let vývoje vzniklo několik prototypů, z nichž se bohužel dochoval pouze jediný exemplář, avšak v nekompletním stavu. Měl hla-

jehož prototyp prošel počátkem května 1938 zkouškami v Milovicích. Ve stejné době dokončil František Myška vývoj bubnového zásobníku na 96 nábojů.

O nový samopal mělo primárně zájem Ředitelství opevňovacích prací (ŘOP), které také předběžně

stanovilo své požadavky na 3500 kusů. Samopaly mohly v některých střílnách československého opevnění nahra-

veň uloženou v perforovaném plášti a přední rukojeť tvořila dlouhá zásobníková šachta, do níž se vkládal schránkový zásobník na 24 nábojů. Vzorek předložila továrna zástupcům VTLÚ počátkem prosince 1937

dit sice vynikající, ale výborně drahé kulometry vz. 26. Ostatní útvary československé armády nemohly tehdy na pořízení samopalů z rozpočtových důvodů vůbec pomýšlet.

V polovině července 1938 vyzvalo ministerstvo národní obrany továrnu, aby připravila výrobu uvedeného množství zbraní včetně 10 500 bubnových zásobníků. Na základě doporučení výzbrojní komise z 30. srpna 1938 zavedlo pak MNO výnosem z 18. září samopal do výzbroje pod označením „kulometná pistole vz. 38“. Jenomže na zavedení výroby a předání zbraní útvarům už bylo koncem léta 1938 pozdě. Za dva týdny přišel Mnichov a všechno bylo jinak.